

NIVS = Tertin ¹⁾ od terta, vitis, Rebe. Iz shu — ku je tudi kovin, kobin. Na kamuu, najdenem pri svetem Donatu na Koroškem, stoji: „Perpetuae securitati Ursulus (Medved) Julianus et COVINAERTA COVINERTI vivi sibi fecerunt“ ²⁾.

Ne le da med imeni starih narodov nahajamo naravoslovske imena, kakor Asinius, Torelli, Rindl, Stiermann, Visunt, Bock, Ross, Hahn, Fuchs ³⁾, tudi pes, simbol črnega boga, je bil posebno časten pri starih Slovencih.

Pa več od psa, simbola črnega boga, v drugem članku. Mislim da več dokazov za slovensčino Norčanov ni treba, kakor so tukaj razložene imena: Cauru, Devsa, Cakurda, Cepin, Kapač, Kondol, Kovi-nert, Kožuna, — ergo ego censeo Noricos fuise Slavos.

Ogled po svetu.

Pogrebi na Rusovskem.

Kakor hitro človek poslednjič izdihne, mu nar bližnejši žlahtniki oči in usta zatisnejo in mu na oči bakren (kufren) dnar položé. Kmali potem umijejo truplo in ga oblečejo. Mertvaške oblačila pa se ločijo po starosti, po stanu in spolu. Revne ljudi pokopujejo sploh v njih navadnih oblačilih, premožniši zavijajo merliče v mertvaško zavijačo, bogatini in imenitniki pa imajo černo oblačilo za mrtve. Dekleta pokopujejo s cvetličnim vencom. Otroke pa zavijajo v rudeče oblačila, jim dajo cvetlice v roke in še mertvaško trugo s cvetlicami potresejo. Vsakemu mrtvem denejo na persi križ. Tudi ogrinjala za mertvaško trugo so različne. Rusi imajo namreč za otroke bledorudeče, za odrasčene ženske temnorudeče, za vdove rujave pogrinjala, černih pa ne rabijo.

Preden mertvega pokopljejo, ga na pare denejo, in sicer tako krasno, kolikor okolinosti dovolé. Premožni krasneje od revnih, pri katerih se že malo krasnega vidi. Pare pogernejo z rudečim suknom, nad glavo mertvega postavijo križ, na persi mu tudi majhen križec položé.

Pod pare denejo poleti posodo polno ledú, da zrak hladi. Tri velike voščene sveče, s črnim platnom ovite, stojé na koncu glave, ena pa pri nogah. Na desni strani stoji duhovnik, da molitve moli, ki se z drugim duhovnom verstí. Na mizi zraven par stoji posoda polna laškega pšena. Na sredi križ iz rozín narejen, okrog veliki kosovi sladkora. To je jed za tiste, ki za pogrebom gredó. Na dan pokopa spremijo duhovni pogreb s križem in gorečimi svečami. Na poti pobožne pesmi pojó. Černe oblačila pri pogrebu imajo le žlahtniki visokega stanú. Pri pogrebu bogatih pojejo tudi za pogrebom dečki, ki nesó lepo kinčano podobo nebeške device. Vsa žlahta gré peš za pogrebom, mertvega pa ali peljejo ali pa nesó. Konji so vselej s črnimi plah-tami pogernjeni. Pokrova lesénega nimajo pri mertvaški trugi, kadar merliča nesó, ampak s črnim suknom jo pregernejo.

V cerkvi spet pojejo in pogostoma besede izgovarjajo „Bog usmili se nas“. Potem moli duhoven za mertvega, da bi mu Bog grehe odpustil. Tudi položé spisano molitev v trugo. Potem poljubijo merliča; z lesénim pokrovom ga zabijejo in zakopljejo. Ob letu bere duhoven mašo za mrtve. Vsi žlahtniki pridejo na pokopališče in hrane sabo prinesó, ktero duhoven dobí, ki mašo bere.

Kratkočasnica.

Kakor bo Bog hotel!

Ko so pred nekimi leti, kakor se je že večkrat zgodilo, babjoverci strašno govorico raztrosili, da se bliža sodni

¹⁾ Glej Ankershofen „Handbuch der Gesch. des Herzogthums Kärnthen“ str. 505.

²⁾ Gruter str. 896. Nr. 2.

³⁾ Glej Pott „Die Personennamen“ str. 659.

dan, je ravno to tudi nekega kmeta dolételo. Prepričan, da bo moral kmali posvetno zapustiti, prosi nekoliko sosedov, ž njim iti k gosposki, da bi tamo vpričo njih svojo zadnjo voljo postavil, kar mu tudi dovolé. Pridši k gosposki pové, kaj ga je k temu nagnalo, in na vprašanje: komu je sklenil svoje posestvo zapustiti, odgovorí: „Svoji dekli, nimam nobenega iz žlahte več, ona pa je revna in pridna“. Gospodje se jamejo krohotati, „kaj pak, vsaj bo morala tudi dekla iti iz tega sveta, čemu ji bo dedšina?“ Kakor znad oblakov treščén, pogleda debelo svoje tovarše. „Lejte, lejte, da tega nismo pomislili!“ Žalostnemu, da ne bo imel komu zapustiti svoje kmetije, se mu vzdigne iz globočine pers žalosten zdihljaj: „Kakor bo Bog hotel“. In s tem pisarnico zapustí.

Prislovice.

Nabral v Istri Jak. Volčič.

Joh stadu (čredi) brez ovčara, joh kući brez gospodarja! Više (več) jedan iz stoga, nego (kakor) trojica na stog (laglje eden več potrosi, kakor trije zaslužijo).

Slamom oganj pokrivati. Uljem oganj gasiti (neprave sredstva rabiti).

Ki nima sreče, neka ne gre na ribu (loviti); (povsod je treba sreče).

Činimo ali ne prečinimo! Preveč ni s krohom dobro! (nichts übertreiben).

Gavran gavranu oči neizkopa — vrag vragu rogi ne izbije.

Nije mora (morja) brez ponora (Abgrund). (Vsako morje ima svoje nevarnosti.)

More (morje) pomore, i razmore. (Auf dem Meere wird man leicht reich, oder geht man zu Grunde.)

Nije meštra (učitelja) do potrebe. (Die Noth ist die beste Lehrmeisterin.)

Neka oči vidu, uši čuju, samo da serce, jezik i ruke miruju.

Bog bi dal, ma nima kemu. (Nismo vredni božjih dobrot.)

Neumé nam ni jezika ni svika (običajev).

Za manj je s pustom lehom dobro leto čekati.

Kakva bačva, takov duh (kakoršen človek takošen govor).

Ne gleda se pas ki je, nego iz kega dvora vanka gré (zavolj gospodarja se njegova stvar spoštuje.)

Veži mé četirinožki (roke in noge skupa), i hiti me med moje (med svojimi je bolje, ko med ptujimi).

Ne dela se plašč samo za jedan daž (zahvali se na dobroti za bodoče dobrote).

Sve se dostoji (mine), slava božja na miru stoji (česka: vseho do času, pan Bůh na veký).

Vuk (volk) nosi, dok mu kožu nosu (tatkrade, dokler ga ne vjamejo).

Dobar ko kruh, ki se ji (prav dobar).

Pitomo (domače) pušča, a divje loví (gotovo na negotovo vaga).

Novičar iz avstrijskih krajev.

Iz Siska 15. julija. * Na Horvaškem in v Slavoni poželi so že večidel; letina je dobra razun malokterih krajev. Ječmena, ktereга tukaj obilo sejejo, so pridelali dokaj, in ker ga dosti po manjših žitnih terjih ponujajo, ponižuje ceno družega žita. Koruza po zadnjem dežji dobro kaže. Tudi horvaška pšenica je letos lepa in težka. Kako bo s slivami (češpljami), se ne vé še, ker iz nekterih krajev se sliši, da jih bo dokaj, iz družih pa, da celó nič. Da bi poskočila cena slivovca, se vendar ni nadjati, ker je cena vinskega cveta (špirita), čeravno sedaj enmalo višja, vendar še zmiraj taka, da tare ceno slivovca. Terta tako lepo stoji, da že veliko let ne tako; če bo vreme še mesca avgusta in septembra takošno, kakoršno je sedaj, Bogme! da bomo pili kapljico od leta 1834, in tudi obilo je bo. Žitna cena tudi pri nas enmalo pada; pšenica je po 4 fl. 45 do